

TELEFON 45-85

VOJNI INVALID

GLASILO UDRUŽENJA VOJNIH INVALIDOV KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

OBLASTNEGA ODBORA V LJUBLJANI

List izhaja vsakega prvega v mescu. Posamezna številka 1 din. / Naročnina mesečno 1 din. / Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredništvo in uprava v Ljubljani, Št. Peterska vojašnica

Zdravljenje vojnih žrtev in invalidsko zdravstveno združništvo

Po uredbi imajo vojni invalidi in del ostalih zaščitene vojnih žrtev (vdove, družine invalidov, starši, bratje in sestre) pravico do brezplačnega zdravljenja. To zdravljenje se vrši v raznih bolnicah, sanatorijih itd., dovoljeno pa je tudi, zdraviti se doma, seveda pod določenimi pogoji. (§§ 8. do 14. uredbe).

Kako je treba postopati, da pridejo bolniki do zdravljenja v bolnicah, je predpisano v pravilniku o zdravniški pomoči in drugih navodilih, ki jih je izdalo ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje. Te predpise smo vse že objavili v našem glasilu in jih ne bomo ponavljali, morajo jih poznati točno predvsem vse naše organizacije in vsi naši funkcionarji, pa tudi članstvu je bila dana možnost, seznaniti se z njimi.

Postopek za zdravljenje v bolnicah je povsem enostaven, za zdravljenje doma pa prav za prav doslej še ni ustanovljena stalna praksa, kaj in kako je treba ravnati, da bi se dosegla stoddostna realizacija z uredbo priznanih pravic. Dosedanji način zdravljenja doma je pokazal minimalen uspeh, moramo pa stvar urediti tako, da dosežemo maksimalni uspeh, ki ga je mogoče doseči.

Zdravljenje doma se mora izvajati organizirano in vsestransko urejeno.

Čeprav je z uredbo priznana brezplačna zdravniška pomoč za zdravljenje v bolnicah, je zdravljenje sicer res brezplačno, so pa v tej zvezi še drugi stroški pred in po zdravljenju. Često so potrebni prevoz, zdravniška pomoč, zdravila in drugo, preden pride bolnik v zdravstveni zavod. Za to je doslej moral skrbeti sam in v največ primerih tudi sam nositi vse stroške. Le v malenkostni meri so bili stroški zato povrnjeni od narodnega invalidskega fonda in to le v obliki podpore za račun teh stroškov. Realizacija pravice do brezplačnega zdravljenja še doslej ni dosegla idealne višine, v nešteto primerih niti pri zdravljenju v bolnicah, dočim je uspeh zdravljenja doma prav minimalen.

Poleg najboljšje zaščite v tem oziru z invalidsko zakonodajo, poleg najboljšje volje vseh faktorjev, ki prihajajo v poštev za izvedbo njenih določb, in poleg vseh velikih sredstev, ki se dajejo v ta namen, je nemogoče doseči maksimum brez dobre in smotne organizacije, ki je potrebna za izvedbo te naloge.

Ustvariti za to potrebno organizacijo, je dolžnost nas vseh, dolžnost vsakega posameznega člana po principu »eden za vse in vsi za enega«.

Oglasil se bo gotovo kdo in vprašal: kakšno organizacijo pa hočete še, saj imamo združeno, ki je dolžno skrbeti za svoje ljudi in pomagati jim v vsakem pogledu in v vsakem primeru. Prispevamo za to svoje članske prispevke itd. Imamo pa tudi pravico po zakonu na brezplačno zdravljenje in to moramo tudi dobiti.

Res je. Imamo združeno in to združeno skrbi v veliki meri in dela z vsemi močmi. Ima mnogo dela in veliko moralno odgovornost pred svojim članstvom, pred javnostjo, da, celo pred zgodovino, za svoje delo in dolžnosti. Toda to združeno, čeprav je dobro in delavno, ni še popolno in v tem sestavu še ni zmožno izvršiti po-

leg dosedanjih dolžnosti in poslov še to veliko nalogo, kot je zdravljenje desetisočev svojih članov, ki pridejo v poštev pri tem. Udrženje brez organizacijske izpopolnitve in z dosedanjimi lastnimi sredstvi ne more rešiti to veliko nalogo, ki terja prilagoditev ustroja organizacije obstoječim zakonodajstvom, raznim formalnostim in potrebuje veliko večja sredstva za to. Vemo tudi, da izvajanje zakona in odredb ni nikdar v praksi popolno, čisto celo samo formalno.

Popolna organizacija, potrebna sredstva in hitro ter pravilno izvrševanje odredb zakona in vseh uredb, to so prvi pogoji, ki morajo biti podani, in brez teh ni mogoče pričakovati pravih uspehov. Potrebno je nujno, ustvariti invalidsko zdravstveno združništvo, ki bo kot sestavni del udruženja prevzelo glavno skrb in izvedlo izboljšanje zdravstvenega stanja naše velike invalidske družine. Hočemo, da se po vseh srezih naše banovine ustanove zdravstvene zadruge za vse priznane vojne žrtve sreskega področja. Te zadruge naj bi se zvezale v krepko enoto »Zvezo invalidskih zdravstvenih združenj« za Slovenijo. Vodstvo sreskih združenj naj bi prevzeli člani sreskih odborov udruženja. Sreske zadruge bi se povezale s »Savezom zdravstvenih združenj v Beogradu«, katerega članice bi morale biti po zakonu po svojem oblastnem odboru (Zvezi) za Slovenijo. Navodila za poslovanje bi prejemale od svoje neposredne zveze, to je od oblastnega odbora, temu bi se podredile tudi v nadzorstvenem pogledu.

Poslovanje takih zdravstvenih združenj je sicer predpisano s »Pravilnikom o poslovanju zdravstvenih združenj«, toda čiste invalidske zdravstvene zadruge morajo biti najtesneje povezane s svojo matico — Udrženjem, ker le v taki povezanosti morejo doseči največji uspeh.

Kaj moremo pričakovati iz izpopolnitve naše organizacije v tej smeri? Kakšne dolžnosti in bremena nam nalaga tako izpopolnjena organizacija?

Tako izpopolnjena organizacija nam bo nudila zaščito in jamstvo, da bodo vsi faktorji, ki so poklicani in dolžni izvajati zakonske predpise, tičoč se zdravljenja vseh zaščitnih oseb, v največji meri, točno in vestno izvrševali dolžnosti.

Pričakovati moremo dotok izdatnejših sredstev s strani države, ki je s § 9., točka 3., uredbe dolžna pomagati vojnim žrtvam pri zdravljenju po njihovih zdravstvenih zadrukah. Izpopolnjena naša organizacija, njeno vsestransko brezhibno poslovanje nam bo prvo in največje jamstvo, da bodo naši člani, potrebni zdravljenja tudi doma deležni poleg lastne samopomoči tudi izdatnejših podpor od narodnega invalidskega fonda.

Iniciativo za izvrševanje določb, tičočih se zdravljenja, in prvo skrb za zdravstveno stanje v naših družinah moramo prevzeti mi sami, sicer bosta skrb in uspeh nezadostna in izvrševanje zakonskih določil formalno in prepočasno. Brez naših naporov in brez naše lastne samopomoči ne bo potrebnih uspehov. Do tega spoznanja nas je privedel dosedanji uspeh zdravljenja našega članstva doma.

Ustanovitev sreskih zdravstvenih združenj je namenjena v prvi vrsti za

zdravljenje bolezni, ki se lahko pravočasno, pravilno in uspešno zdravijo doma, za dosego čim cenejših zdravil in najnižjih izdatkov za zdravnika. Koliko se danes greši pri nas, zanamari ter opusti prepotrebno zdravljenje, ki bi se moralo izvršiti in bi se lahko in zelo uspešno izvajalo doma, kakšne posledice rodi to ter koliko bi pripomoglo pravočasno zdravljenje v splošnem zdravstvenem stanju v naših družinah in našim potomcem! Smatramo, da bi bilo odveč o tem obširno razpravljati. Danes se mora tega zavdati prav vsak naš član in biti prepričan, da je vprašanje zdravstvenega stanja prvo vprašanje obstoja, napredka in naše bodočnosti.

Oblastni odbor že dalje časa razmišlja o uspešnem načinu izvedbe izboljšanja zdravstvenega stanja našega članstva in je prišel do odločitve, da je največji uspeh pričakovati od zdravstvenih združenj.

Sedaj, ko se bodo vršili občni zbori vseh naših organizacij, se nudi najugodnejša prilika in najkrajša pot, izvesti ta načrt. V svoji okrožnici št. 1 dne 4. jan. t. l. je O. O. priporočil vsem sreskim in krajevnim odborom, da postavijo na dnevni red občnih zborov tudi posebno točko »Invalidsko zdravstveno združništvo«. Tako bo dana prilika vsem članom, seznaniti se v podrobnostih z izvedbo te organizacije in omogočeno, na sedežih sreskih organizacij takoj ustanoviti zdravstvene zadruge ali pa vsaj pripravljalne odbore bodočih sreskih združenj, katerim bi O. O. nudil vsa potrebna navodila in pomoč. Priporočamo vsem občnim zborom, da po obširnem poročilu delegatov O. O. odločijo vsaj načelno, da ustanove sreske zadruge in da je pristopitev v članstvo zadruge za vse članstvo udruženja obvezno.

Kakšne obveznosti prevzamejo člani s pristopom v zadruge, je razvidno

iz načrta pravil, ki pa bodo morala biti za vse sreske zadruge enaka.

Zadružniki so vse polnoletne in po uredbi zaščitene osebe, ki vplačajo pristopnino, delež 20 din in prevzamejo petkratno jamstvo.

Pravila bi vsebovala tele glavne določbe:

Pravica vsakega zadružnika je:

1. Da osebno sodeluje na skupščinah zadruge z aktivno in pasivno volilno pravico;
2. da stavi predloge v pogledu zadruge in njenega poslovanja;
3. da zahteva na vpogled skupščinske zapisnike kakor tudi, da zahteva, da se mu na njegove stroške izda prepis letnega računa in poročila upravnega in nadzornega odbora;
4. da po obstoječih zakonitih predpisih, po teh pravilih in po poslovniku dobi zdravniško pomoč, zdravila, zdravstvene predmete za sebe in za člane svoje družine in da se poslužuje vseh osebnih pravic in ugodnosti, ki jih nudi zadruge.

Dolžnosti vsakega zadružnika so:

1. da vpiše vsaj en delež in da ga plača po določenih teh pravil;
2. da jamči za zadružne obveznosti 5krat toliko, kolikor znaša vsota vseh vpisanih deležev;
3. da sodeluje na vseh zadružnih skupščinah, da skrbi, da se izvršujejo skupščinski sklepi, in pomaga z vsemi močmi, da se uresničijo zadružne naloge;
4. da na vsakem kraju in ob vsaki priliki varuje in brani ugled in koristi zadruge;
5. da ob času in v redu plačuje mesečne prispevke za zdravljenje in vse druge odredene prispevke in doklade, ki jih sklene skupščina;
6. da se v vsem ravna po odredbah teh pravil, poslovnika in skupščinskih sklepov.

Premislite in začnite z delom!

O delu ožjega središčnega odbora Udrženja vojnih invalidov

Iz poročila za plenarno sejo udruženja

V dneh 25., 26. in 27. januarja 1941 se vrši v Beogradu plenarna seja našega udruženja. Oblastni odbor v Ljubljani zastopata tovariš Ivo Marinko kot podpredsednik, ker je predsednik tovariš Matko Štefe še vedno navezan na posteljo zaradi naloma noge, in pa tovariš Franjo Geč iz Maribora.

Za to sejo je izdal središčni odbor v Beogradu posebno poročilo, ki je bilo objavljeno tudi v »Ratnem invalidu«. Iz tega poročila posnemamo, da se je ožji središčni odbor predvsem trudil, da doseže spremembe in dopolnitve invalidske uredbe in s tem definitivno spopolni in zagotovi rešitev invalidskega vprašanja.

Najvažnejše spremembe, ki jih je središčni odbor predlagal in ki jih je minister za socialno politiko sprejel so:

1. V § 66. uredbe je predlagana sprememba, da izplačilo pogrebnih stroškov vršijo pristojne finančne direkcije brez sodnega rešenja.

2. V § 71. uredbe je predlagana sprememba, da odločitev o draginskih dokladah, kolikor so v zvezi s spremembo rodbinskega stanja (rojstvo, smrt, poroka itd.) in spremembe krajevnega draginskega razreda po veljavni rešitvi o prisojenih invalidskih prejemkih, izdaja pristojna finančna

direkcija. Oseba, ki ni zadovoljna z odlokom finančne direkcije, ima pravico, obrniti se na pristojno sodišče, da o tem sklepa.

3. V § 72. uredbe so predlagane spremembe, da minister za socialno politiko lahko postavi v vrhovno invalidsko sodišče tudi sodnike iz teritorija banovine Hrvatske.

4. V § 97. uredbe je predlagana sprememba, da v upravo narodnega invalidskega fonda pride še po en zastopnik invalidov in kot podpredsednik fonda pride v upravo tudi predsednik središčnega odbora UVI po položaju.

5. V § 98. uredbe je predlagana sprememba, da se ukine točka b) 2. odstavka, po katerem minister za socialno politiko iz dohodkov narodnega invalidskega fonda lahko sam daje nujne denarne podpore osebam, zaščitnim z uredbo, in to v znesku do 2.000.000 dinarjev letno.

6. V § 114. uredbe je predlagano, da se vsi imovinski objekti, ki jih upravlja središčni odbor Udrženja vojnih invalidov, oprostitjo davka ter izključno vzdrževanju in podpiranju vojnih invalidov oprostitjo davka ter vseh državnih in samoupravnih taks in dajatev.

7. V § 117. uredbe je predlagano, da se podaljša rok prijave do 31. decembra 1941. leta.

8. V § 118. uredbe je predlagana sprememba, da se vsi invalidi bolniki, ki nimajo pravice na invalidnino, pač pa imajo vse ostale pravice, javijo sodišču, ki jim po predpisih uredbe te pravice prizna s svojim rešenjem.

9. V § 119. uredbe v 2. odstavku je predlagana sprememba, da tudi invalidi, ki so invalidnino odkupili, imajo vse pravice po uredbi, ne oziraje se na imovinsko stanje, ako bi z invalidskimi prejemki, ki bi jim po dosedanjih zakonskih predpisih pripadali, če bi ne bilo odkupa, sprejeto odkupnino že poravnali, jim v tem primeru invalidnina teče od 1. aprila 1941. V nasprotnem primeru od dne, ko sprejeto odkupnino s pripadajočo invalidnino poravnajo.

10. V § 133. uredbe je predlagana sprememba, da se ukine 3. odstavek, po katerem je bilo predvideno, da se iz dohodkov narodnega invalidskega fonda pokrijejo izdatki po uredbi kolikor predvideni krediti v državnem proračunu ne bi bili zadostni.

Rešit je bilo treba tudi vprašanje, glede katerega pa s tovariši iz banovine Hrvatske ni prišlo do sporazuma, to je vprašanje invalidskega udruženja. Sporazumeli so se, da to vprašanje vlada sama reši. Tovariši iz banovine Hrvatske niso pristali na enotno organizacijo, kot jo predvideva uredba in so zahtevali popolnoma ločeno udruženje, enakopravno s središčnim odborom.

Glede organizacije invalidskega združenja poroča središčni odbor, da je v to svrhu zaprosil od narodnega invalidskega fonda vsoto 2 milijona di-

narjev, ki jo je tudi dobil. Ta vsota je namenjena za posojila, od katerih je rezerviran znesek 200.000 za invalide iz Slovenije, o čemer smo že poročali v prejšnji številki »Vojnega invalida«.

Središčni odbor je deloval predvsem tudi na tem, da se pospeši delovanje invalidskih komisij pri vojnih okrožjih in tudi delo prvostopnih invalidskih sodišč.

Zaradi velikega siromaštva med vojnimi invalidi je središčni odbor sporazumno z narodnim invalidskim fondom delil podpore. V to svrhu je dobil od narodnega invalidskega fonda 2.500.000 dinarjev, kateri znesek je bil po oblastnih odborih razdeljen vojnimi invalidom. Poleg tega je bil vojnimi invalidom poplavljenecem razdeljen še znesek 1.000.000 dinarjev. Tudi središčni odbor sam je razdelil 287.000 dinarjev iz svojega in nakupil za 200.000 dinarjev civilnih kmečkih oblek, kar vse je bilo razdeljeno med invalide.

Prav tako je središčni odbor razdelil po odbitku pripadajočih odstotkov oblastnim odborom vso članarino, ki jo je prejel do 31. dec. lanskega leta.

V poročilu izraža središčni odbor tudi zahvalo gospodu ministru za socialno politiko in narodno zdravje, ki je vedno upošteval vse zahteve in ustregel vsem prošnjam središčnega odbora in mu s tem olajšal delo.

Tudi je razvidno iz poročila, da je letos dosegel središčni odbor 400.000 dinarjev prihrankov.

Poročilo so priložili tudi točni sezname vseh podpor iz narodnega invalidskega fonda kakor tudi razdelitev članarine posameznim oblastnim odborom.

Pojasnila za železniške legitimacije

Središčna uprava za posredovanje dela pri ministrstvu za socialno politiko in narodno zdravje v Beogradu je izdala dne 10. dec. 1940 pod št. 2565 sledeča pojasnila glede znižane vožnje in železniških legitimacij:

Pri tolmačenju poedinih odredb pravilnika o ugodnostih socialnega značaja na železnicah in ladjah v državni eksploataciji, glede raznih ugodnosti oseb, zaščiteneh po uredbi o vojnih invalidih in ostalih vojnih žrtvah, zlasti glede železniških legitimacij za uživanje 50 % popusta vozne cene so se pojavila različna mnenja in tolmačenja. Posledica tega je bila, da so posamezne oblasti v nekaterih primerih priznavale pravico do ugodnosti, druge pa so je v enakih primerih osporavale.

V svrhu enotne uporabe teh predpisov se izdajajo v sporazumu z železniško upravo sledeča

p o j a s n i l a :

Prvo vprašanje. Ali imajo vojni invalidi, ki so dobili odkup invalidnine, pravico do voznih ugodnosti po čl. 4., t. 1., pravilnika o ugodnostih socialnega značaja na železnicah in ladjah v državni eksploataciji?

Odgovor. Vojni invalidi in sicer tisti, ki so dobili rešenja o invalidskih pripadkih po invalidskem zakonu iz leta 1929, kakor tudi oni z najmanj 30 % nesposobnosti, ki so priznani po invalidskem zakonu iz leta 1925, imajo pravico do voznih ugodnosti po čl. 4., t. 1., pravilnika o ugodnostih socialnega značaja na železnicah in ladjah, če tudi jim je država odkupila invalidnino.

Drugo vprašanje. Katere osebe spadajo v družine vojnih invalidov odnosno padlih, umrlih in pogrešanih borcev?

Odgovor. V družino vojnega invalida odnosno padlega, umrlega ali pogrešanega borca spadajo: zakonska žena, zakonski otroci, nezakonski otroci, ki jih je umrl, padli ali pogrešani do konca vojne priznal pred oblastjo, duhovnikom ali pred svojim starešino, dalje na zakoniti način do konca vojne prisvojen otroci, ki jih je premislil vzdrževal. Na ta način se med člane družine ne računajo pastorki, ro-

ditelji, bratje in sestre vojnih invalidov ali padlih, umrlih in pogrešanih borcev.

Tretje vprašanje. Ali imajo družine vojnih invalidov, dokler so ti invalidi živi, pravico do voznih ugodnosti po čl. 4., t. 2., pravilnika o ugodnostih socialnega značaja na železnicah in ladjah v državni eksploataciji?

Odgovor. Družine vojnih invalidov imajo še, ko ti invalidi žive, pravico do voznih ugodnosti po čl. 4., t. 2., pravilnika o ugodnostih socialnega značaja na železnicah in ladjah.

Četrto vprašanje. Ali imajo po čl. 4., t. 2., pravilnika o ugodnostih socialnega značaja na železnicah in ladjah v državni eksploataciji pravico do voznih ugodnosti samo družine, za katere vojni invalidi prejema draginjske doklade, ali imajo to pravico tudi one družine, za katere vojni invalidi ne prejema nobenih doklad; z drugimi besedami ali imajo to pravico tudi družine vojnih invalidov z 20 %, 30 %, 40 % in 50 % nesposobnosti, ki po uredbi o vojnih invalidih in ostalih vojnih žrtvah nimajo v nobenem primeru pravice do doklad, kakor tudi družine onih invalidov s 60 in več procenti, za katere invalidi ne prejema doklad zaradi tega ker niso siromašnega stanja?

Odgovor. Pravice na vozne olajšave nimajo samo one družine za katere vojni invalidi prejema draginjske doklade, pač pa tudi tiste družine, za katere vojni invalidi ne prejema nobenih doklad zaradi tega, ker niso siromašnega stanja, ali pa zato, ker stopnja njihove nesposobnosti znaša 50 ali manj procentov. Zato imajo družine vojnih invalidov pravico do voznih ugodnosti ne glede na to, ali vojni invalidi prejema za nje draginjske doklade ali ne.

Peto vprašanje. Ali imajo družine umrlih vojnih invalidov pravico do voznih olajšav po čl. 4., t. 2., pravilnika o ugodnostih socialnega značaja na železnicah in ladjah ne glede na to, ali imajo po smrti vojnih invalidov pravico do invalidskih prejemkov ali ne?

Odgovor. Družine umrlih vojnih invalidov imajo pravico do voznih olajšav po čl. 4., t. 2., pravilnika o ugodnostih socialnega značaja na že-

leznicah in ladjah ne glede na to, ako po smrti teh invalidov prejema invalidske prejemke ali ne.

Šesto vprašanje. Do kdaj uživajo otroci vojnih invalidov (živih ali umrlih) ali otroci padlih, umrlih ali pogrešanih borcev vozne ugodnosti po čl. 4., t. 2., pravilnika o ugodnostih socialnega značaja na železnicah in ladjah?

Odgovor. Otroci vojnih invalidov bodisi živih ali umrlih ali padlih, umrlih in pogrešanih borcev uživajo pravico do voznih ugodnosti po čl. 4., t. 2., pravilnika o ugodnostih socialnega značaja na železnicah in ladjah do dovršenega 16. leta, če pa se šolajo, do dovršenega 23. leta starosti; pri otrocih za umsko in fizično delo popolnoma nesposobnih traja ugodnost ves čas nesposobnosti. Otroci izgubijo pravico, če izstopijo iz državljanstva ali če jim pravico odvzame invalidsko sodišče; dekleta pa tudi z omožitvijo.

Sedmo vprašanje. Do kdaj uživajo vdove vojnih invalidov odnosno padlih, umrlih ali pogrešanih borcev pravico do voznih ugodnosti po čl. 4., t. 2., pravilnika o ugodnostih socialnega značaja na železnicah in ladjah?

Odgovor. Vdove vojnih invalidov odnosno padlih, umrlih ali pogrešanih borcev uživajo pravico do voznih ugodnosti po čl. 4., t. 2., pravilnika o ugodnostih socialnega značaja na železnicah in ladjah do smrti ali omožitve, poleg tega vdove izgube pravico, če izstopijo iz državljanstva ali ako to odloči invalidsko sodišče.

Osmo vprašanje. Ali imajo roditelji, bratje in sestre umrlih vojnih invalidov odnosno padlih, umrlih ali pogrešanih borcev pravico do voznih ugodnosti po čl. 4., t. 2., pravilnika o ugodnostih socialnega značaja na železnicah in ladjah, dokler žive člani družin vojnih invalidov, ki uživajo pravico do državne zaštite in pomoči po uredbi o vojnih invalidih in ostalih vojnih žrtvah?

Odgovor. Roditelji, bratje in sestre umrlih vojnih invalidov odnosno padlih, umrlih ali pogrešanih borcev nimajo pravice na vozne ugodnosti, dokler uživa kak član družine državno zaščito in pomoč.

Deveto vprašanje. Ali imajo bratje in sestre umrlega vojnega invalida od-

nosno padlega, umrlega ali pogrešanega borca pravico do voznih ugodnosti po čl. 4., t. 2., pravilnika o ugodnostih socialnega značaja na železnicah in ladjah, dokler žive roditelji umrlega vojnega invalida, ki uživajo državno zaščito in pomoč po uredbi o vojnih invalidih in ostalih vojnih žrtvah?

Odgovor. Bratje in sestre umrlih vojnih invalidov odnosno padlih, umrlih in pogrešanih borcev nimajo pravice do voznih ugodnosti, dokler je živ le en roditelj umrlega vojnega invalida, ki uživa državno zaščito in pomoč.

Deseto vprašanje. Do kdaj uživajo roditelji umrlega vojnega invalida odnosno padlega, umrlega ali pogrešanega borca pravico do voznih ugodnosti po čl. 4., t. 2., pravilnika o ugodnostih socialnega značaja na železnicah in ladjah v državni eksploataciji?

Odgovor. Roditelji umrlega vojnega invalida odnosno padlega, umrlega ali pogrešanega borca imajo pravico na vozne ugodnosti po čl. 4., t. 2., pravilnika o ugodnostih socialnega značaja na železnicah in ladjah in sicer: oče do smrti, mati do smrti ali omožitve, poleg tega pa roditelji izgube to pravico, ako izstopijo iz državljanstva ali ako to odloči invalidsko sodišče.

Enajsto vprašanje. Do kdaj uživajo bratje in sestre umrlega vojnega invalida odnosno padlega, umrlega ali pogrešanega borca pravico na vozne ugodnosti po čl. 4., t. 2., pravilnika o ugodnostih socialnega značaja na železnicah in ladjah?

Odgovor. Bratje in sestre umrlega vojnega invalida odnosno padlega, umrlega ali pogrešanega borca uživajo pravico na vozne ugodnosti po čl. 4., t. 2., pravilnika o ugodnostih socialnega značaja na železnicah in ladjah do dovršenega 16. leta starosti, ako pa se šolajo, do dovršenega 23. leta; za brate in sestre, ki so umstveno ali fizično popolnoma nesposobni, pa ta ugodnost traja ves čas nesposobnosti. Oni izgubijo to pravico, ako izstopijo iz državljanstva ali če jo vzame invalidsko sodišče, sestre pa tudi, če se omože.

Delovanje vrhovnega invalidskega sodišča

Beograd, 16. jan. AA. Vrhovno invalidsko sodišče, ki je bilo ustanovljeno z uredbi o vojnih invalidih in ostalih vojnih žrtvah 1. decembra 1938 in v čigar pristojnost spada reševanje v drugi in zadnji stopnji o vseh onih invalidskih stvarih, ki so bile po prejšnjem zakonu iz leta 1929. negativno rešene iz kakršnih koli razlogov, kakor tudi o vseh stvareh, ki so tedaj, ko je uredba stopila v veljavo, ostale nerešene, in končno o vseh stvareh glede novih prijav — je rešilo vse dospele vloge tako, da danes ni nobenih zaostankov. Vrhovno invalidsko sodišče je začelo v resnici delati 19. aprila 1939, ko so mu prispele prve vloge od prvostopnih sodišč. Takoj v začetku sta bila ustanovljena dva oddelka, tretji oddelek pa je bil ustanovljen 3. decembra 1939, četrti 16. marca 1940, peti 18. maja 1940, šesti in sedmi pa 1. novembra 1940. Tako je danes sedem oddelkov vrhovnega invalidskega sodišča.

Do 1. januarja 1940 je prispelo na sodišče okoli 160.000 vlog, od katerih jih je bilo okoli 105.000 rešenih do 1. januarja 1941. Ostanek vlog je bil razdeljen med sodnike in bo rešen v mesecu januarju, to pa se pravi, da bo sodišče v bodoče moglo rešiti vsak mesec tiste vloge, ki jih je prejšnji mesec dobilo. Če se upošteva, da je mesečna zmogljivost vrhovnega invalidskega sodišča takšna, da lahko reši 10.000 vlog, in da povprečno na mesec pride okoli 6000 vlog, potem je ekspektivnost vrhovnega invalidskega sodišča že vnaprej zagotovljena.

Zanimivi so sklepi vrhovnega invalidskega sodišča, po katerih se pode-

ljuje 300 milijonov dinarjev državne podpore, ki jo določa proračun. Od omenjenih 105.000 rešenih vlog je 58.544, oziroma 56,86 % takšnih, pri katerih je prvostopno sodišče prisodilo invalidnino, vrhovno sodišče pa je takšno sodbo potrdilo. Vsega skupaj 5787 ali 5,71 % vlog je vrhovno invalidsko sodišče potrdilo po razsodbi prvostopnih sodišč, da prosilci nimajo pravice do invalidnine. Še manjše število sklepov vrhovnega invalidskega sodišča pa je takšnih, da prosilci ne bi dobili invalidnine, čeprav je prvostopno sodišče njihove vloge zavrnilo. Od skupnega števila rešenih vlog je vsega skupaj 335, oziroma 0,30 %. Vrhovno invalidsko sodišče je razveljavilo 15.941 prvostopnih razsodb, ali 15,40 %, vrnilo pa 19.671, oziroma 19,10 % vlog v nadaljnjo razpravo.

Iz teh statističnih podatkov se jasno vidi, da je bilo delo na vrhovnem invalidskem sodišču pri ministrstvu za socialno politiko in ljudsko zdravje ogromno in da je bil dosežen zadovoljiv uspeh. Prav tako je razvidno, da je bilo storjeno vse, da se takšno stanje ohrani tudi v bodoče. Iz razsodb, ki jih je dalo vrhovno invalidsko sodišče, se tudi vidi, da se je to sodišče pri svojem delu povsod držalo tudi socialnih načel, kar najbolj je priča majhno število razsodb, pri katerih je prvostopno sodišče prosilce zavrnilo in jim ni priznalo invalidnine. Končno je treba poudariti tudi to, da je invalidski oddelek ministrstva za socialno politiko in ljudsko zdravje storil vse, da se upravni postopek spravi v tek in da se vsaka stvar pravočasno reši.

O zadrugah

Po uredbi o vojnih invalidih in ostalih vojnih žrtvah se določa po davku, ki ga plačuje tista oseba ali zadruga, h kateri ta oseba spada.

Za zadrugo se smatra življenjska in imovinska skupnost očeta s sinovi. V nekaterih krajih naše države, posebnost v Srbiji, je namreč navada, da očetje in sinovi skupno s svojimi družinami posedujejo in uživajo posestva. Vsak član ima svoj delež. To se smatra za zadrugo. Pri nas pa so posestne in gospodarske razmere povsem drugačne. Mi nimamo takih zadrug in jih sploh ne poznamo. Vsak posestnik je neomejen lastnik posestva in so zaradi tega predpisi glede zadrugskega davka za nas brezpredmetni, toda se kljub temu uporabljajo. Različni davki posestnikov, očetov in sinov ali bratov, ki imajo lastno posestvo, se združujejo in skupno upoštevajo pri odmeri pravice po invalidski uredbi. Kaj se pri nas smatra za zadrugo, se vidi iz sledečih primerov:

1. Invalid biva še doma pri očetu, ki je posestnik. Sam nima še nobenega deleža, morda ga bo dobil ob izročitvi ali po očetovi smrti? Dotlej pa se očetovo neomejeno lastništvo invalida ne tiče, ker nima nič pri posestvu. Kljub temu pa se upošteva očetov davek pri odmeri invalidskih pravic sinu.

2. Starši imajo pri sinu, hčeri ali pri zetu užitke, katerega so si izgovorili ob predaji posestva. Oni nimajo nobenega solastništva, vendar pa se upošteva celotni davek sina, hčere ali zeta, ko gre za določitev pravic po invalidski uredbi staršem.

3. Invalid in njegova žena sta vsak na polovico lastnika posestva ali pa ima on svoje posestvo, žena pa svoje. Ženino posestvo ni bilo nikoli njegova domačija ali last njegovega očeta. Vsak zase je neomejen lastnik. Vendar pa se po invalidski uredbi upošteva celotni davek obeh.

Tako se umetno ustvarjajo zadruge, katerih pri nas sploh ni. Po prejšnjem invalidskem zakonu pa je bilo še slabše, ker se je jemalo v posestvu stanje v času onesposobljenosti, to je med vojsko. Takrat so bili invalidi še večina pri starših, ker so bili še mladi. To pa je bila še krivičnejša podlaga. Ves zadrugi davek brez kake delitve torej ne more biti pravična podlaga pri od-

meri invalidnine, kajti po § 121. uredbi o invalidih, odst. 2., je izrecno rečeno: »Za osebo, ki je v zadrugi, se jemlje tisti davek, ki odpade na njen delež.«

Torej bi se morali upoštevati zadrugi člani in vzeti v poštev samo tisti del davka, ki spada po delitvi na prizadetega.

Ker pa pri nas ni zadrug, tudi ni mogoče ugotavljati člane in deleže, zato se pušča vse v nemar. Ako bi se na primer pri možu in ženi upoštevali deleži, bi prišlo na isto, kot če bi se upošteval samo davek enega. Iz tega se najbolj jasno vidi, kakšno podlago ima upoštevanje zadrugskega davka v naših primerih. Ker je izrecno rečeno, da se smatra za zadrugo življenjska in imovinska skupnost očeta s sinovi, kako pride potem v poštev tudi skupnost moža z ženo ali pa matere z zetom ali pa celo staršev z lastnikom, ki sploh ni sorodnik? Pred reševanjem vsakega primera glede siromašnosti, bi se moralo vprašati, koliko prizadeti plača davka ali koliko znaša pri domačem premoženju njegov delež, ne pa, koliko se plačuje davka od vsega posestva. Ker nekateri doma res niso siromašni in, če se s tega stališča gleda na zadrugo, bi se moral vendar po predpisih ugotavljati delež po rodbinskih članih, še bolj bi bilo, ako bi bila za naše razmere predpisana drugačna baza za presojanje, ne pa zadruge, ki jih faktično ni. Davčne uprave pri nas nimajo predpisov po članskih deležih in tudi ne obstajajo nikaki statuti ali drugi predpisi za zadruge, zato se skupni davek ne more razdeliti. Tudi se ne more poročati, koliko davka bi odpadlo na posameznike v takih primerih, ko bi bila naša posestva zadruge, pač pa davčne uprave lahko samo poročajo, da lastnik celega posestva plača toliko in toliko davka. Zaradi tega je velika krivica, da se ves davek naprti kot cenzus po invalidski uredbi, čeprav prizade, ki se bori za pravice po invalidski uredbi, sploh nima nič in tudi ni nič obdavčen.

Iz teh vidikov bi se morale določbe spremeniti. Sploh pa ni pravilno, da se siromašnost meri po davku mesto po premoženjskem izkazu, ker posestnik, ki je popolnoma zadolžen, plačuje ravno tak davek kakor nezadolženi.

V zvezi s prej odobrenimi 10 milijoni dinarjev za zdravljenje invalidov v toplicah se na osnovi poročila odobri nadaljnji kredit 5.000.000 din za zgraditev odnosno adaptacijo zgradb, potrebnih za zdravljenje invalidov, in to: 2.000.000 din v Banji Koviljači, 2.000.000 din v Banji Rusandi, 1.000.000 din v Banji Ilidži in 50.000 din v Banji pri Peči.

Odobreni so potni stroški za preglede invalidov po uredbi.

Odobreno je povračilo stroškov za nabavo zdravil in za zdravniško pomoč v vseh primerih, kjer se je postopalo po uredbi in pravilniku.

Na prošnje za denarno podporo je odobrena nujna podpora v mnogih primerih na osnovi priporočil in mišljenj pristojnih oblastnih odborov ali središčnega odbora UVI.

Poročilo o delu uprave fonda od 6. do 12. januarja 1941.

Poročilo o prvih pripravah za zgraditev protezne delavnice v Ljubljani,

ki ga je poslal odbor za zgraditev pri banski upravi v Ljubljani, se vzame na znanje.

Na prošnjo banske uprave v Skoplju je bil odobren znesek 10.000 din za trenutne podpore osebnim invalidom.

Na osnovi strokovnega zdravniškega mišljenja je sklenjeno, odobriti podaljšanje zdravljenja v sanatorijih osebnim invalidom, ki so vložili prošnje.

Na prošnje posameznih gospodarskih podjetij za oprostitev obveznosti zaposlitve invalidov po § 34. uredbi odnosno vplačila odškodnine za narodni invalidski fond, je bilo sprejeto negativno stališče fonda, a prošnje, opremljene z mišljenjem fonda, so se odstopile v pristojno reševanje gospodu ministru za socialno politiko.

Na predlog oblastnih odborov kakor tudi središčnega odbora UVI je odobrena nujna denarna podpora v mnogih primerih osebnim invalidom in ostalim vojnim žrtvam, ki so zaščitene po uredbi.

SLUŽBENI DEL

RAZPORED OBČNIH ZBOROV

2. februarja 1941.

Kočevje ob 10. uri v gostilni Kajfež; Litija ob 9. uri na Ustju, gostilna Grčar; Škofja Loka ob 9. uri v Društvenem domu.

9. februarja 1941.

Brežice ob pol 10. uri v gostilni Štirn; Krško ob 10. uri v meščanski šoli; Šmarje ob 10. uri v gostilni Detiček; Zagorje ob 9. uri v gostilni Ranzinger.

16. februarja 1941.

Konjice ob 9. uri v Narodnem domu; Prevalje; Šoštanj ob 9. uri v hotelu »Jugoslavija«.

23. februarja 1941.

Novo mesto ob 9. uri v meščanski šoli; Kranj ob 9. uri v hotelu »Pošta«; Trbovlje ob 9. uri v gostilni Završek; Kamnik ob 9. uri v kino dvorani.

2. marca 1941.

Jesenice ob 14. uri v osnovni šoli; Cerknica.

9. marca 1941.

Maribor ob 9. uri v Zadrugi gospodarski banki; Dol. Lendava; Kozje ob 10. uri v gostilni Guček; Metlika ob 9. uri v šoli; Bled ob 15. uri v hotelu »Triglav«.

16. marca 1941.

Ptuj; Radovljica ob 15. uri v restavraciji Kunstelj; Mokronog; Moravče.

19. marca 1941.

Ljutomer ob 9. uri v meščanski šoli; Murska Sobota; Beltinci ob 10. uri v Odrancih, gostilna Borbič; Ormož.

23. marca 1941.

Radeče ob 8. uri v gostilni Erjavec; Ribnica; Vel. Lašče; Logatec; Celje.

25. marca 1941.

Ljubljana; Selca; Slovenj Gradec; Trzin.

30. marca 1941.

Slov. Bistrica; Trebnje; Vel. Polana; Višnja gora.

6. aprila 1941.

Žiri; Žužemberk; Sevnica; Črnomelj.

Kraj in čas občnega zbora za obdobje, za katere to še ni navedeno, bosta objavljena v prihodnji številki. Sreski odbor v Prevaljah bo pa sam o tem obvestil svoje člane.

Dnevni red občnih zborov je:

1. Konstituiranje občnega zbora (volitev predsednika in dveh overovalcev).
2. Poročilo upravnega in nadzornega odbora.
3. Volitve upravnega in nadzornega odbora, delegatov in njih namestnikov.
4. Poročilo zastopnika oblastnega odbora.
5. Sklepanje o ustanovitvi zdravstvene zadruge.

6. Proračun.

7. Slučajnosti.

Pravico udeležbe imajo vse včlanjene vojne žrtve, ne glede na to, ali so že prevedene ali ne.

Ljubljana. V teku mesca januarja so umrli sledeči naši člani: Kraljič Anton, vojni invalid iz Kremence, Kos Terezija, vojna vdova iz Ljubljane in Košenina Marija, vojna sirota iz Preske. Slava njihovemu spominu.

Sreski odbor v Kočevju naznanja, da bo očni zbor na Svečnico, dne 2. februarja 1941 ob 10. uri dopoldne v prostorih gostilne g. Kajfeža v Kočevju. Dolžnost vsakega člana ali članice je, da se ga udeleži, ker je dnevni red važen in bo poročal delegat iz Ljubljane.

Sreski odbor UVI v Krškem vabi vse člane in članice na redni občni zbor, ki bo dne 9. februarja 1941 ob 10. uri dopoldne v risalnici meščanske šole v Krškem. Pridite vsi, ker občni zbor je le vsako drugo leto. — Odbor.

Sreski odbor UVI v Šoštanju sklicuje redni občni zbor, ki se bo vršil 16. februarja t. l. ob 9. uri dopoldne v dvorani hotela »Jugoslavije« v Šoštanju. Vojni invalidi, vdove in ostale vojne žrtve, udeležite se polnoštevilno.

Sreski odbor UVI v Ptuj vabi vse svoje člane in članice, da se polnoštevilno udeležijo rednega občnega zbora, ki bo v nedeljo, dne 16. marca 1941, ob 9. uri v prostorih »Mladike« v Ptuj. Na tem zboru dobijo vojne žrtve vsa prepotrebna pojasnila od delegata oblastnega odbora in od sreskega odbora, ker se je kljub dosedanjim pojasnilom poedincem pokazalo, da je večina vojnih žrtv potrebna raznih informacij.

Sreski odbor Ptuj. V letu 1940. so preminuli naslednji naši člani: Belšak Jurij, Mali Okič, Emeršič Franc, Brezovec, Kamenšek Anton, Sesterže, Tement Jakob, Zlatoličje, Fuks Franc, Janežovski vrh, Mušič Simon, Gorca, Fideršek Anton, Sedlašek, Petrovič Andrej, Cirkuljane, Leber Franc, Janežovski vrh, Vajda Jožef, Stojnci, Janžekovič Ivan, Savci, Menih Ferdinand, Ptuj, Rižner Janez, Zabovci, Sakelšek Jakob, Jablovec, Vidovič Jožef, Tržec, Skledar Josip, Apače, Rašl Franc, Spuhlja, Cep Marija, Sp. Hajdina, Letonja Ivana, Sv. Bolfenk v Slov. gor., Klaneček Neža, Desternik, Gaberšak Neža, Stojnci, Štruel Marija, Gorca, Toplak Marija, Podvinci, in Arnuš Marija, Vareja. Naj jim bo zemljica lahka. Težko prizadetim družinam pa naše iskreno sožalje. — Odbor.

Sreski odbor v Kamniku je sklenil, da se vrši njegov redni občni zbor v nedeljo, dne 23. februarja 1941, ob 9. uri dopoldne v kinodvorani v Kamniku. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala, ker morajo vsi člani in članice prejemati Vojnega invalida. Priti morajo vsi, ker bo navzoč tudi delegat iz Ljubljane.

OBVESTILA UPRAVE NARODNEGA INVALIDSKEGA FONDA

Poročilo o delu uprave fonda od 16. do 22. decembra 1940.

Po referatu o potrebah ortopedskih delavnic in o preskrbovanju rezervnega materiala se sklene, da morajo vse delavnice poročati, kaj so do sedaj podvzele po prej dodeljenih kreditih in s kreditom, ki jim je bil nedavno dodeljen za nabavo rezervnega materiala.

Po poročilu o preddeljih za zgradbo Protezne delavnice v Ljubljani se vzamejo na znanje zapisniki sej gradbenega odbora.

Tudi se vzame na znanje poročilo komisije za nakup zgradbe in zemljišča v Crikvenici in se sklene nadalje postopati po obstoječih predpisih.

Na prošnje invalidov za povračilo potnih stroškov se sklene, povrniti stroške vsem, ki so dokazali, da so potovali na pregled in na poziv oblasti.

Po zahtevi vojnega ministrstva se dovoli povračilo 1% dohodkov od dobav v primerih, kjer je bil ta odstotek odtegnjen, preden je stopila v veljavo zadevna uredba. Dovolj se povrnitev zdravstvenih stroškov onim, ki so postopali po zadevnih predpisih.

Odobri se honorar pomožnemu osebju Vrhovnega invalidskega sodišča za prekourni del zaradi pospešitve rešenj.

Soglašajo se z oddajo kantin pod zakup, popolni se osebje pri nekaterih okrožnih invalidskih sodiščih in odbroji podpore invalidom v nujnih primerih.

Poročilo o delu uprave fonda od 23. do 29. decembra 1940.

Na poročilo zdravstvene zadruge, v kateri so včlanjeni vojni invalidi in ostale vojne žrtve, se sklene vsestransko proučiti vprašanje včlanjenja vojnih žrtv v zdravstvene zadruge. Sklene se odobriti včlanjenje vojnih žrtv v zdravstvene zadruge v breme fonda, kakor to predlaga prizadeta zadruga.

Pregledajo se prošnje invalidov za povračilo stroškov za zdravljenje v primerih, ko se je postopalo po zadevnem pravilniku.

Sprejme se na znanje poročilo Vrhovnega invalidskega sodišča o reševanju predmetov in se konstatira, da je s pospešitvijo v zadnjih mescih dosežena ažurnost; zaostali predmeti so pa v izdelavi.

Delegirani člani, ki so izvršili pregled ponujenih objektov v Mataruški Banji, so poročali, na kar se sklene, ukreniti vse potrebno za razširjenje kopalniškega zdravljenja v teh toplicah.

Odobrijo se nujne podpore invalidom po predlogih oblastnih odborov in središčnega odbora.

Poročilo o delu uprave fonda od 30. dec. 1940 do 5. jan. 1941.

Vzame se na znanje poročilo o pregledu blagajne in knjigovodstva fonda konec decembra 1940. Oboje je v redu.

Na prošnjo uprave doma slepih v Zemunu se odobri podpora 5000 din za vojne žrtve, ki se nahajajo v zavodu.

Sreski odbor UVI v Mariboru skliče za nedeljo, dne 9. marca 1941, ob 9. uri dopoldne svoj letni občni zbor v dvorani Zadrške gospodarske banke v Mariboru, Aleksandrova cesta 6. Vse članstvo Sreskega odbora mariborskega že danes vabimo in pozivamo, da se tega letošnjega občnega zbora polnoštevilno udeleži. Separatnih vabil ne bomo razpošiljali, za to naj služi vsem tovarišem in tovarišicam ta poziv.

Sreski odbor UVI v Mariboru pogrša v svoji sredini sledeče tovariše in tovarišice, ki so nas za vedno zapustili v letu 1940: Pleterski Ludovik, 100% z dodatkom vojni invalid iz Pobrežja pri Mariboru. Turič Lavoslav, 100% vojni invalid — podpukovnik iz Maribora. Belle Franc, 20% vojni invalid iz Maribora. Vele Anton, 50% vojni invalid iz Slivnice pri Mariboru. Fišer Franc, 80% vojni invalid iz Kamnice pri Mariboru. Muhič Jožef, 50% vojni invalid iz Sv. Jurja v Slov. gor. Miložič Jožef, 80% vojni invalid iz Šent Janža na Drav. polju. Kramberger Jožef, 50% vojni invalid iz Sv. Lenarta v Slov. gor. Senekovič Jožef, 50% vojni invalid iz Sv. Benedikta v Slov. gor. Vogrinec Alojz, 30% vojni invalid iz Sv. Marjete pri Mariboru. Vidovič Marija, vojna vdova iz Maribora. Kočevar Ana, vojna vdova iz Maribora. Greifoner Marija, vojna vdova iz Vurberga pri Ptuj. Slemenjak Antonija, vojna vdova iz Sv. Lovrenca na Poh. Knez Filomena, vojna vdova iz Frana pri Mariboru. Vsem umrlim članom in članicam kličemo »Slava«, preostalom šerodnikom pa izrekamo na tem mestu iskreno sožalje.

Sreski odbor v Kamniku ima redni letni občni zbor v nedeljo, 23. febr. 1941, ob 9. uri dopoldne v kino dvorani. Pozivamo vse vojne invalide in ostale vojne žrtve, da se občnega zbora polnoštevilno udeležijo. Posebnih vabil ne bomo razpošiljali.

Sreski odbor Kranj. V nedeljo, 29. decembra 1940, je naš sreski odbor priredil skromno božičnico za najrevnejše člane in članice. Obdarovanih je bilo 126 oseb, od katerih so nekateri dobili moko, drugi pa razno blago, kakor smo pač sprevideli potrebo. — Dolžni smo izraziti najlepšo zahvalo vsem darovalcem, ki so prispevali z blagom ali denarjem, da je bila božičnica omogočena. — Vsem darovalcem ter članom in članicam želimo: Srečno in veselo novo leto! — Obenem naznanjamo, da bo redni občni zbor sreske organizacije v nedeljo, dne 23. februarja 1941, ob 9. uri dopoldne v dvorani hotela »pri Pošti« v Kranju z običajnim dnevnim redom. Pridite polnoštevilno.

Sreski odbor Udruženja vojnih invalidov v Litiji ima redni letni občni zbor na Svečnico, dne 2. febr. 1941, ob 9. uri dopoldne v prostorih gostilne Grčar na Ustju občine Šmartno pri Litiji. Občni zbor poseti delegat iz Ljubljane. Vabijo se vsi vojni invalidi, vojne vdove in starši v vojni padlih sinov, da se občnega zbora polnoštevilno udeleže.

Sreski odbor Udruženja vojnih invalidov v Novem mestu, vabi vse svoje člane, vojne vdove in starše padlih sinov na redni občni zbor, ki se bo vršil dne 23. februarja 1941 ob 9. uri dop. v risalnici meščanske šole v Novem mestu. Posebno se vabijo neprevedeni člani. Pridite vsi!

Celjskim članom. Člani, ki imajo izvršna rešenja iz Beograda, pa če so le kot bolniki priznani brez invalidnine, imajo pravico do podpore narodnega invalidskega fonda v primerih potrebe. Prošnjam je treba priložiti overjene prepise rešenj in pa davčna potrdila. Zglasiti se je v pisarni ob uradnih dneh.

V Šmarju pri Jelšah se vrši redni občni zbor sreske organizacije v nedeljo, dne 9. februarja 1941, ob 10. uri dopoldne pri Detičku ob vsakem vremenu, tudi pri najmanjši udeležbi. Vabljeni so vsi člani in članice, da se polnoštevilno udeleže. Tiste, ki še niso prevedeni in še nimajo invalidnine, opozarjamo, da poravnajo članarino in naročnino vsaj za 6 mesecev naprej, sicer bodo črtani in jim bo list

ustavljen. Kdor pa želi železniško legitimacijo, naj prinese prepis rešenja, sliko in 20 din.

Sevnica. V Rajhenburgu je bil v nedeljo, 26. januarja 1941, sestanek članov iz občin Rajhenburg in Senovo. Namen tega sestanka je bil, da se članstvo samo izjavi glede želje po pripadnosti tako krajevni odboru v Sevnici. Priznanih je bilo približno 60 članov in članic in vsi prizadeti iz navedenih dveh občin so se soglasno izjavili za pripadnost krajevni odboru v Sevnici. Na tem sestanku, ki ga je otvoril tov. Fabjančič, je v imenu oblastnega odbora govoril tov. Mlekuž, ki je orisal splošen položaj našega stanja tako z ozirom na uredbo kakor tudi z ozirom na nove predlagane spremembe. Nadalje je obrazložil namen sestanka in izvedel poimensko glasovanje. Na sestanku je poveljnik in na njem govoril tudi tov. Žabkar iz Krškega, ki je v svojem govoru predvsem očrtal razvoj invalidske organizacije tako v Krškem kot v sosednjih krajih. S tem sestankom je dokončno rešeno vprašanje pripadnosti teh dveh občin in zaradi tega spadajo v bodoče vsi invalidi in ostale vojne žrtve iz občin Rajhenburga in Senovega pod krajevni odbor v Sevnici.

Občni zbor v Škofji Loki. Sreski odbor bo imel svoj redni občni zbor na Svečnico, dne 2. februarja t. l., ob 9. uri dopoldne v prostorih Društvenega doma na Spodnjem trgu. Pridite vsi. Vsak naj prinese s seboj rešitev vrhovnega invalidskega sodišča ali prevedbo dravske finančne direkcije.

Zagorje: Vsi člani, prevedeni in neprevedeni, iz občin Sv. Jurij pod Kumom, Mlinše in Zagorje, se vabijo na redni občni zbor, ki bo v nedeljo, 9. februarja 1941, ob 9. uri dopoldne v prostorih g. Rancingerja v Zagorju.

Občni zbor v Slov. Konjicah bo dne 16. februarja 1941 ob 9. uri v dvorani narodnega doma v Konjicah. Sreska organizacija vabi vse svoje člane. Poziva pa tudi vse one, ki imajo dolg pri organizaciji, da ga poravnajo sigurno

do 10. februarja t. l. in da neprevedeni in še nepriznani plačajo članarino in naročnino za list za to leto tudi do tega časa, da ne bodo črtani. Na občni zbor pridejo tudi delegati.

Krajevni odbor Jesenice ima občni zbor v nedeljo, dne 2. marca 1941, ob dveh popoldne v telovadnici Državne osnovne šole na Jesenicah. — Ker je zveza z vlaki ugodna, naj se odzovejo vabilu vsi invalidi, vdove in starši v vojni padlih sinov in sicer iz občin Rateče, Kranjska gora, Dovje in Koroška Bela. Občni zbor bo končan do časa, da se bodo z večernimi vlaki vsi lahko vrnili na svoje domove. — Kdor ima še kake zaostalogosti, naj jih ob tej priliki uredi, ker le tak je polnopravni član udruženja vojnih invalidov.

Krajevni odbor v Beltincih vabi vse svoje člane in članice na redni občni zbor, ki se vrši na praznik Sv. Jožefa dne 19. marca 1941, ob 10. uri dopoldne v gostilni pri »Borbiču« v Odrancih. Pride delegat iz Ljubljane. Pridite vsi.

Krajevni odbor Ljutomer. V zadnjem času so nekateri naši člani menjali bivališča. Če hočejo v redu prejemati invalidnino in list, naj nam javijo svoj novi naslov. — Vsi bolezenski invalidi morajo plačati članarino in naročnino za tisk. Tudi vsi tisti, ki imajo odločbo okrožnega kot invalidskega sodišča in Murski Soboti in so še od lani v zaostanku — morajo poravnati članarino. — Vojne vdove, prinesite železniške legitimacije, da jih podaljšamo. — Rešenja vrhovnega invalidskega sodišča in druge listine ter pobotnice prinesite v udruženje. To velja tudi za starše po padlih sinovih. — V zadnjem času je umrlo precej naših članov, ki so se pri nas prijavili po novi uredbi. Ako umre upravičenec, ki mu je bila priznana invalidnina, pripade zaostala, še neizplačana invalidnina zakonitemu dedičem. Ako pa umre upravičenec še preden mu je bila priznana invalidnina, se prisodi invalidnina do dneva njegove smrti zakonitim dedičem. Po smrti bolezenskega invalida, ki je imel pravice iz § 118. uredbe, se tudi rodbini priznajo te pravice iz § 118., če se vloži prijava.

RAZNE VESTI

* **Oblastni odbor UVI v Ljubljani** dobiva večkrat prošnje za posredovanje zaradi pospešitve rešenja pri vrhovnem invalidskem sodišču. Opozarjamo, da so vse take prošnje brezpredmetne, kajti pri vrhovnem invalidskem sodišču ne delajo nikakih izjem. Predmeti se rešujejo po vrstnem redu.

* **Podaljšanje železniških legitimacij** za tekoče leto je potrebno samo za vojne vdove in družinske člane invalidov. Za osebne invalide so železniške legitimacije veljavne za dobo 5 let. Legitimacije podaljšujejo sreska načelstva, v Ljubljani, Mariboru, Celju in Ptuj pa mestni magistrat. Markice po 2 din, potrebne za podaljšanje, dobite na vsaki železniški postaji.

* **Naš tovariš, vojni invalid 100 % z dodatkom Alojz Dobršček** je v decembru prejel leta umrl v invalidskem domu v Našicah. — Kakor smo obveščeni je zapustil premoženje ozir. prihrankov v znesku 29.389 din. — Rojen je bil 6. aprila 1884. pri Sv. Štefanu, srez Celje. Sorodniki, ki se za zapuščino zanimajo, naj se o tem informirajo v Invalidskem domu v Našicah.

* **Ekspeditivnost Celjskega invalidskega sodišča:** Od prejetih 7233 predmetov je rešenih 5071, torej ostane za leto 1941. še 2162 predmetov. Če upoštevamo, da je bil invalidski sodnik od aprila do oktobra odsoten, moramo to ekspeditivnost priznati kot izredno dobro. — Naši člani pa, ki še niso dobili rešenja, ga bodo letos povsem sigurno dobili.

* **Peresa, svinčnike, kuverte, črnila, pisarniške in šolske potrebščine** si najceneje nabavite v Knjigarni Učiteljske tiskarne v Ljubljani, Mariboru in Celju.

* **Poizvedba.** Vojni invalid Zaletel Franc iz Hrastnika je služil pri Landwehr No. 27 na italijanski fronti pri Kostanjevici, bil tam ranjen, ujet in poslan v italijansko ujetništvo. Tedaj so bili z njim skupaj neki Cerer Franc, baje iz Ljubljane, Jamrovič Josip iz Čakovca in nadporočnik Tratnik Franc iz Ljubljane, ki je bil baje pred več leti sodnik v Laškem. Navedeni se naprošajo, da se javijo na njegov naslov, da bodo potrdili njegovo prisotnost na bojišču.

* **Pri prošnjah za podporo iz narodnega invalidskega fonda** naj vsak prosilec navede točen naslov in tudi zadnjo pošto. Zgodilo se je že, da je bilo nakazilo podpore vrnjeno, ker ni bil pravilen naslov. Opozarjamo prizadete, da pazijo na točno navedbo naslova.

* **Potrebujete li pisarniške potrebščine,** pisemski papir, svinčnike, nalivna peresa, avtomatične svinčnike, obrnite se na Knjigarno Učiteljske tiskarne v Ljubljani. Če vam je priročneje, pojdite v njeno podružnico v Mariboru ali Celju.

* **Sprememba uredbe** je že predložena ministrskemu svetu. V čem obstajajo predlogi za spremembo, je v glavnem razvidno iz poročila ožjega središčnega odbora UVI v Beogradu.

* **Kadar boste potrebovali kakršno koli obliko in barvo pisemskega papirja,** zapomnite si, da ima Knjigarna Učiteljske tiskarne v Ljubljani, Mariboru in Celju veliko izbiro.

* **Nekaj nad 300 novih rešenj** je prejela finančna direkcija v Ljubljani. Ker je na razpolago zadosten kredit, bodo oni, katerih rešenja so sedaj prišla, kmalu dobili nakazilo invalidnine.

* **Pobotnice za terjatve iz prejšnjih let.** Vsi tisti, ki prejmejo rešenje in

prvo nakazilo invalidnine, prejmejo od finančne direkcije v podpis tudi pobotnico za invalidnino od 1. aprila do 31. marca 1940. (Ta znesek je zapadel med terjatve iz prejšnjih let in ga je mogoče zahtevati šele s podpisano pobotnico). Ker ima ta pobotnica dva dela, so nekateri mislili, da pripada en del pobotnice njim. **Opozarjamo vse,** ki tako pobotnico prejmejo, da jo podpišejo in celo vrnejo finančni direkciji v Ljubljani.

* **Tretja ofertalna licitacija kantine** se vrši pri Štabu komande kasarne Vičškega Kralja Aleksandra I. Ujedinitelja v Ljubljani. Pogoji se razvidijo med uradnimi urami pri gornjem štabu.

* **Razpis kantine.** V pisarni komande vojašnice »Vojvode Mišiča« v Ljubljani bo dne 5. februarja 1941 ob 11. uri dopoldne prva ofertalna licitacija za oddajo kantine za čas od 1. maja 1941 do 30. aprila 1942. Pogoji so razvidni pri gorenji komandi vsak dan od 8. do 18. ure.

* **Za Vukov spomenik.** Naknadno se obvešča, da je med darovalci tudi krajevni odbor UVI na Jesenicah, ki je poslal 150 din.

* **Posojila.** Za posojila iz zneska 200.000 din, ki je bil določen za posojila vojnim žrtvam iz Slovenije, je bilo vloženih toliko prošenj, da bi bila ta vsota sedaj za bodoče že izčrpana. Iz vračil, ki bodo prihajala mesečno, se bo nabralo največ 6000 din mesečno, katera vsota bo potem na razpolago za nadaljnja posojila. Pripomniti pa je treba, da je poleg priloga, ki smo jih navedli v zadnji številki »Vojnega invalida«, katere je treba prilagati prošnjam, potreben tudi odrezek zadnjega nakazila invalidnine. Ta odrezek služi kot dokazilo, da nima prosilec nikake prepovedi na invalidnini. Čudno je prav za prav, da se je za ta posojila naenkrat javilo toliko članov, da ni mogoče upoštevati vse prošnje. Toliko bolj je to čudno, ker imamo v Ljubljani svojo lastno zadruzo, »Vzajemno pomoč«, ki daje prav tako posojila vojnim žrtvam, edino le s to razliko, da so pri naši zadruzi potrebni poroki, za manjše zneske le dva poroka, dočim je pri posojilih, ki jih bo delil središčni odbor potrebna vknjižba na invalidnino. Zaradi tega bo vsakdo, ki prejema invalidnino, lahko odplačeval sam redne obroke, če najame posojilo pri »Vzajemni pomoči« in mu tudi ne bo težko dobiti dva poroka, ako ima možnost rednega odplačevanja. To pripominjamo predvsem zaradi tega, da opozorimo one, katerih prošnje ne bi mogle biti upoštevane pri središčnem odboru, da v potrebi lahko zaprosijo za posojilo pri Vzajemni pomoči.

Vse, kar potrebujete za katero koli šolo, dobite po zmernih cenah v Knjigarni Učiteljske tiskarne v Ljubljani in njenih podružnicah v Celju in Mariboru.

* **Želja vseh sreskih in krajevnih odborov Udruženja vojnih invalidov** je, da se vsak član, čim prej rešitev vrhovnega invalidskega sodišča, takoj javi pri svojem odboru, da to zabeleži v svojo evidenco. Prav tako naj se javijo tudi oni, ki dobijo odločbo dravske finančne direkcije o prejemanju invalidnine. Upoštevajte torej te želje in s tem omogočate vsem odborom redno poslovanje.

* **Občni zbori.** Dolžnost vsakega člana UVI je, da se udeleži občnega zbora svojega krajevnega ali sreskega odbora. Da drugem mestu je priobčen razpored vseh občnih zborov. Zato opozarjamo članstvo, da si na dan občnega zbora vzame toliko časa, da se udeleži tega sestanka vseh vojnih žrtv svojega okoliša. Na občnih zborih moramo manifestirati solidarnost prav vseh vojnih žrtv, manifestirati pa moramo splošno željo in zahtevo nas vseh, da se določila uredbe popolnoma izvedejo in da se čim prej prevedejo prav vse vojne žrtve po novi uredbi. Zatorej naj se nihče ne izgovarja, da nima časa ali da ima drugo nujnejše opravilo. Eno dopoldne lahko vsakdo žrtvuje svoji organizaciji, zato pridite prav vsi!